

XCIII.

Forslag til Lov

om

Forlængelse af Lov Nr. 118 af 17. April 1916

(Guldloven).

(Fremsat i Landstinget den 11. Februar 1920 af Handelsminister *Hage*).

Den i Lov Nr. 118 af 17. April 1916 givne Bemyndigelse til ved kongelig Resolution at begrænse den kongelige Mønts Forpligtelse til at udmønte og Nationalbankens Forpligtelse til at købe Guld vedbliver at gælde indtil Udgangen af Februar Maaned 1921.
Denne Lov træder i Kraft straks.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 118 af 17. April 1916 (senest forlænget ved Lov Nr. 376 af 30. Juni 1919) er det bestemt, at det ved kongelig Resolution skal kunne fastsættes, at den ved Møntloven af 23. Maj 1873 § 12 hjemlede Adgang for enhver til at erholde Hovedmønter udmøntet for indleveret Guld bortfalder indtil Udgangen af Februar Maaned d. A., ligesom det ved kongelig Resolution skal kunne fastsættes, at den Nationalbanken paahvilende Pligt til at afkøbe enhver, der maatte ønske det, Guldbarer til en nærmere angivet Pris bortfalder indtil samme Tidspunkt.

Medens der for Nationalbankens Vedkommende ikke knytter sig nogen Interesse til de nævnte Bestemmelser vedblivende Opretholdelse, er Adgangen til at kunne fritage Møntværket for Forpligtelsen til Udmøntning af Guld fremdeles nødvendig, og af Sveriges Riksbank og Norges Bank er det fundet ønskeligt, om de tilsvarende Lovbestemmelser for Sveriges og Norges Vedkommende kan blive forlænget endnu et Aar. I Samstemning hermed fremsættes nærværende Lovforslag.